ANUL X. No. 1122 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 17 Octombrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Un proect ameninţat să rămână pe hârtie
...sau ce face Automobil clubul

Intr'un număr precedent am arătat în linii generale jalnica situaţie în care lâncezeşte automobilismul românesc, din cauza conducerii sale dezastruoase.

Automobil clubul regal român, complăcându-se într'o stare de «dolce farniente», nu se mai îngrijeşte de sportul pe care îl patronează, preferind sportului veniturile sigure pe care i le asigură masa verde.

Am arătat atunci că gruparea automobilistă a lăsat sistematic baltă toate întrunirile de specialitate pe cari altă dată le organiza cu un fast deosebit. De câţiva ani sportul automobilist trage să moară, în ciuda celor cari fac eforturi supra-omeneşti pentru a-l salva dela dezastru.

UN PROECT NASCUT MORT?

In primăvară se emisese părerea să se organizeze o alergare de viteză pe circuit închis. Clubul de specialitate, sesizat de către iniţiatori, şi-a dat asentimentul, rămânând ca posibilităţile regisării acestei întreceri să fie discutate ulterior. Cu alte cuvinte se încerca o tergiversare a tratativelor, tocmai pentru a cauza moartea proectului. Mai mult de silă, comisia sportivă care trebuia să dirijeze operaţiunile, s'a întrunit spre a lua în discuţie proectul propus. Când li s'a expus chestiunea în amănunţime, membrii acestei comisiuni s'au arătat, la început, entuziasmaţi, iar apoi au decretat: străzile şi şoselele noastre sunt prea înguste spre a permite desfăşurarea în bune condiţiuni a unei curse internaţionale de viteză.

Această părere este direct ilariantă. In toată capitala aceasta, cât este ea de mare, nu se poate găsi un circuit închis pe care să se alerge o cursă de viteză în automobil? Să ne ierte comisarii sportivi ai A. C. R. R.-ului dacă noi nu le împărtăşim părerea. Şi nu le-o împărtăşim pentru motivul că la Lemberg se aleargă anual o cursă internaţională de viteză, al cărui traseu trece prin străzi dintre cele mai înguste. Cum se poate deci alerga acolo Gheorghe Nadu, câştigătorul de anul trecut ar putea să ne spună. La noi, o cursă pe un circuit — de exemplu: piaţa Victoriei, Bufet, şoseaua Jianu, piaţa Victoriei, constitue o imposibilitate.

Credem că adevărul este cu totul altul decât cel pe care îl afişează comisia sportivă a Automobil Clubului. Ni se pare că formaţia de specialitate preferă inactivitatea, unei chestiuni care ar pune pe lucru pe toţi conducătorii ei şi deaceia a găsit un pretext pentru a împiedica traducerea în fapt a proectului şi aceasta spre dezolarea celor cari au încercat să realizeze organizarea cursei, chiar în toamna aceasta.

HARTMANN RASPUNSESE FAVORABIL

Şi spre a putea pune în curent pe cetitori cu stadiul în care se găseau tratativele de organizare a acestei curse, vom spune că alergătorul Hartmann din Budapesta, răspunsese favorabil ofertei ce i se făcuse din Bucureşti şi se declarase gata să facă deplasarea.

Din păcate mai marii forului conducător nu au ştiut să sprijine o astfel de întreprindere şi proectul a rămas din nou pe hârtie. Cu atât mai regretabil.

JENNY DUMITRESCU

Săptămâna

Linz-ul ne-a procurat în maximum de viteză (30 de secunde) ceeace n'a putut să ne ofere Belgradul (în două săptămâni) şi Bucureştii (într'un ceas şi jumătate). Am bătut aşa dar şi un mic record cu care l-a rându-ne vom bate monedă, operaţie foarte recomandabilă acum când inflaţia bate la uşă.. Că în fond n'am făcut cine ştie ce ispravă, n'are nici o importanţă, pentrucă o victorie, chiar şi contra Austriei, precede entuziasmului oficial care la rându-i lasă cale deschisă tuturor binefacerilor cereşti.. Ori, pe vremurile astea de deprimare generală, când nădejdea în mai bine aproape că a dispărut din vocabularul uzual, un sărăcăcios 1—0 este suficient pentru a ridica moralul oploşit de greutatea unui 5—0 masiv şi pântecos. Cât va ţine regenerarea asta spirituală e greu de spus, pentrucă un scor de extremă justeţe nu rezistă mult, mai ales într'un sport în care entuziasmul apare şi dispare ca ouăle de cloşcă în mâinile prestidigitatorului. Deocamdată suntem călare pe situaţie şi nu avem altceva de făcut decât să aşteptăm vecinul milos care să ne pună din nou în situaţia de a spera reabilitarea, pe care Linz-ul austriac nu ne-a adus-o decât pe jumătate.

In schimb ne-am reabilitat complect şi fără drept de apel în motociclismul internaţional, graţie milenarei şi nedesminţitei generozităţi a sorei noastre mai mari, Franţa. Fruntaşul între fruntaşi Fernand Meynier, căruia i-au trebuit două săptămâni de peregrinare şi antrenament pentru a putea arăta măestria-i neîntrecută pe velodrom, s'a poticnit respectuos după prima serie, a luat motocicleta în spinare şi a lăsat miile de spectatori să urmărească o cursă Franţa — România în care toţi concurenţii aveau pe «escu» în coadă. Dacă nevinovatul Meynier n'a prea înţeles — şi era natural — tâlcul expansivităţii verbale a miilor de spectatori, conducerea Moto clubului l-a înţeles, şi se spune că l-ar fi şi simţit. A fost însă şi aici o victorie românească în tempo rapid, dar fără emoţii şi bătae de cap.

In orice caz, nici nu se putea teren mai bun pentru organizarea unei mari revanşe între cele două ţări surori. Aşa dar pe Duminică...

Dacă la motociclism orice spectacol trebue neapărat repetat pentru... perpetuarea speciei, la box se întâmplă câteodată să fie şi matchuri fără a doua zi, cum a fost de exemplu întâlnirea dintre regele knock-out-ului Vasile Şerbănescu (omul cu pumnul de fier) şi campionul naţional Spakow. N'au fost necesare decât două minute de «luptă», pentruca Şerbănescu să aibe de regretat toată viaţa. Şi odată cu el, câteva mii de oameni cari au făcut adevărate tururi de forţă pentru a apuca o ciosvârtă de spectacol, ratat şi refăcut de câte şapte ori pe zi.

Adică de câte ori sosea vreun tren dela Paris....

L. ROŞIANU

Relaţiile româno-ungare

LINZ, 16 (Dela trimisul nostru). In drum spre Linz, delegaţia română a făcut o etapă de două ore la Budapesta.

In gară se aflau mai mulţi oficiali ai M. L. Sz-ului cari căutau să aibă o întrevedere cu d. Luchide, secretarul general al F.R.F.A.

Conducătorul expediţiei române a evitat această întrevedere cu ungurii bănuind că vizita lor fără caracter oficial avea de scop pregătirea terenului pentru eventualitatea reluării relaţiilor româno-maghiare.

Intr'adevăr, bănuiala d-lui Luchide a fost confirmată, ungurii explicând insistenţele lor de a fi primiţi în vagonul expediţiei române cu dorinţa de a discuta reluarea raporturilor dintre cele două federaţii de football.

O idee ingenioasă a unuia din componenţii delegaţiei noastre a făcut să se evite un refuz direct din partea noastră şi o eventuală atingere a susceptibilităţii oficialilor unguri.

Li s'a promis însă că la reîntoarcere se va căuta o întâlnire...

Cupa Europei centrale

România-Austria 1-0 (1-0)

O victorie de justeţe, venită la timp

Duminică după amiază la Linz, echipa reprezentativă a României a învins de extremă justeţe reprezentativa amatoare a Austriei. Este un succes care nu va avea desigur un răsunet deosebit în lumea sportivă internaţională decât prin prizma faptului că ne repune în fruntea clasamentului Cupei Europei centrale a amatorilor. Pentru noi, pentru opinia publică românească succesul dela Linz înseamnă mult, pentrucă urmează unei înfrângeri deprimante şi mai ales pentrucă vine într'un moment de încordare nervoasă alimentată şi susţinută prin presă.

In concertul sportului european footballul amator al Austriei nu înseamnă prea mult şi de aceia rezultatul dela Linz nu va entuziasma massele, nu va provoca delir şi nu va da loc la pasionante controverse. In situaţia specială de azi, cu un adevărat dezastru, victoria de extremă justeţe dela Linz preţueşte mult. Şi asta din două motive binecuvântate. Intâiu, pentrucă ridică din moleşeala deprimantă sportul nostru cel mai popular şi apoi pentrucă ne pune în fruntea unei competiţii în care ne-am angajat de o bună bucată de vreme, întreg prestigiul nostru internaţional.

De altfel noi personal am avut

BINDEA

Duminică seara prilejul să verificăm psihologiceşte valoarea morală a victoriei dela Linz, urmărind felul în care a fost primit rezultatul de massa de cetitori care se înghesuia încă dela ora 6 în faţa redacţiei noastre. Lume multă, mai multă chiar decât în zilele în cari telefoanele noastre aduceau veşti dela Belgrad sau Varşovia, lume care discuta pasionant, făcând comentarii şi pronosticuri. La aflarea rezultatului n'au fost urale ca altă dată, însă se putea percepe uşor acea stare de mulţumire care nu se exteriorizează decât prin privire. Pentru noi micul barometru vivant din faţa redacţiei a fost reconfortant şi edificator.

Pesimismul a fost în bună parte împrăştiat şi odată cu el norii negri pe cari o nefericită înfrângere îi abătuse asupra footballului românesc.

Acum când suntem în fruntea clasamentului Cupei Europei centrale, prestigiul nostru internaţional a căpătat o nouă faţetă, o nouă laturе de ocrotit şi de aceia se cuvine, ca odată cu exteriorizarea satisfacţiei noastre legitime, să ne exprimăm credinţa că drumul drept pe care am intrat din nou, ne va deschide orizonturi largi şi ne va da posibilitatea să câştigăm ceeace am pierdut după dezastrul neaşteptat provocat de întâlnirea noastră cu Polonia.

Anchetele noastre

Un consorţiu străin oferă condiţiuni strălucite pentru [illegible] parcului dela şosea

O propunere admirabilă, condiţiuni avantajoase şi perspective roze. Toate se lovesc însă de impasibilitatea condamnabilă a „Uniunii"

Chestiunea terenului dela şosea este la noi oricând de actualitate. Niciodată n'am avut un stadion ca lumea şi totdeauna am plănuit stadioane magnifice.

Intotdeauna am avut însă posibilitatea să înfăptuim aceste proecte, dar nici odată cei în măsură să lucreze în acest sens nu au avut un dram de ambiţie. Când spunem că trebuia numai un dram de ambiţie ne gândim desigur la acele propuneri pe cari U. F. S. R. le-a primit în diverse rânduri, fie din oficine străine fie din iniţiative locale, propuneri realizabile şi în acelaş timp foarte avantajoase.

Celor cărora le incumbă însă această misiune nu s'au gândit niciodată s'o îndeplinească.

Acum ni s'au servit din cercuri iniţiate şi demne de cea mai largă încredere, câteva amănunte noui şi cu adevărat revelatoare, tot în legătură cu perimatul, dar veşnic re-actualizatul stadion dela şosea.

O PROPUNERE EXTREM DE AVANTAJOASA

Comitetul «Uniunei», cel care — prin definiţie — are a se ocupa printre altele (cari?...) şi cu «stadionul» dela şosea, a primit zilele trecute o propunere extrem de avantajoasă din partea unei asociaţii improvizate de câţiva mari capitalişti din Bucureşti, oameni cari se ocupă cu sportul şi dintre cari unul este un cunoscut preşedinte de club.

Această asociaţie, cu concursul unui consorţiu străin cu care s'a înţeles, propune «Uniunei» să construiască stadionul dela şosea, să transforme un maidan într'o operă monumentală

UN PLAN EXCELENT

Consorţiul a prezentat «Uniunei» şi un plan al unui mare arhitect austriac, acelaş care a condus lucrările noului şi monumentalului stadion dela Viena, şi după care ar urma să fie construit stadionul bucureştean.

CONDIŢIUNI STRALUCITE

Partea cea mai interesantă a informaţiilor ce deţinem nu am dezvăluit-o încă. Ea priveşte condiţiunile de realizare ale proectului şi este cu drept cuvânt senzaţională.

Asociaţia de capitalişti bucureşteni nu cere nici o sumă de bani dela «Uniune». Pretinde însă, în viitor, când stadionul va fi gata şi când vor începe să se desfăşoare primele manifestări sportive, să i se dea o redevenţă, o cotă din încasările ce se vor realiza. Aceasta pe un timp anumit de ani, foarte probabil 20.

Este cea mai acceptabilă propunere care s'a făcut în legătură cu construirea stadionului dela şosea.

IMPASIBILITATEA DEZARMANTA A «UNIUNEI»

Firesc ar fi fost deci ca această propunere să fie primită cu entuziasm de comitetul «Uniunei». Membrii ei să se sesizeze, să se agite, să caute toate posibilităţile pentru a uşura realizarea proectului. Mai ales că n'ar fi avut decât să procedeze la un studiu al propunerii şi s'o aprobe, sau.., s'o respingă.

Comitetul Uniunei, deşi i s'a pus de multă vreme la dispoziţie dosarele, nu s'a gândit încă să soluţioneze într'un fel sau într'altul.

Am prefera să ştim că Uniunea a găsit prea puţin avantajoase condiţiunile cerute de ofertanţi decât această impasibilitate dezarmantă şi deprimantă.

Senatul sportului românesc nu-şi dezminte însă nici de data aceasta, faima...

J. B.

Jocurile balcanice

Gall a câştigat marathonul

Un mare succes românesc

Ultima zi a jocurilor balcanice a adus României un succes eclatant. In cursa marathonului, proba clasică a vechei Elade, braşoveanul Gall s'a clasat primul, aducând României o victorie strălucită care contrabalansează insuccesele de până acum.

Victoria lui Gall a fost delirant aplaudată de zeci de mii de spectatori înşiraţi dealungul parcursului şi a demonstrat odată în plus că România deţine locul de frunte în cursele de mare fond din Balcani.

Rezultatele zilei a 3-a

ATENA 15 (Dela trimisul nostru). — Ziua treia a jocurilor balcanice au adus noui şi covârşitoare succese ale grecilor. Deasemeni succese mai mici dar tot interesante ale Jugoslavilor cari îşi menţin locul secund în clasamentul pe naţiuni în timp ce România s'a apropiat simţitor de ei graţiie celor câtorva plase pe cari le-a cucerit.

Concursurile s'au desfăşurat după program şi au dat rezultatele de mai jos.

200 M. PLAT

Grecul Frangudis a câştigat într'un timp relativ bun. Al doilea s'a clasat reprezentantul nostru Löwenfeld.

1. Frangudis (Grecia) 22,9.
2. Löwenfeld (România).
3. Senih (Turcia).

5000 M. PLAT

O înfrângere surprinzătoare a reprezentanţilor noştri. Atât Panaite cât şi Manea nu s'au putut plasa — vreunul — în primele trei locuri.

A câştigat grecul Ciucalas într'un timp mediocru.

1. Ciucalas (Grecia) 16:7,4.
2. Nanos (Grecia).
3. Koren (Iugoslavia).

400 M. GARDURI

Cursă animată. Grecul Hagigrigoriu, a câştigat la luptă asupra compatriotului său Katzis. Senzaţională figura lui Virgil Ioan care, deşi neantrenat, s'a clasat al treilea.

1. Hagigrigoriu (Grecia) 58,1.
2. Katzis (Grecia).
3. Virgil Ioan (România).

(Continuarea în pagina 6-a)

In preajma campionatelor regionale de box, amatorii noştri în fierbere

Record de înscrieri. — Toată lumea este optimistă. — Campionatele regionale încep la 1 Noembrie, în sala „Constructori"

Sediul federaţiei de box este asaltat zilele acestea de o lume pestriţă. Manageri, maeştri, suporteri de club, figuri cunoscute, aproape toate. Expansivi, gălăgioşi, comentează subiectul la ordinea zilei: apropiatele campionate regionale amatoare.

La o distanţă.., respectoasă un alt grup mult mai numeros, dar mai puţin expansiv.

Băieţi tineri, îmbujoraţi de importanţa care li se dă, totuşi timizi.

Sunt boxeuri, boxeuri amatori pe feţele cărora au început să se cristalizeze trăsăturile caracteristice meseriei.

Au început înscrierile pentru campionatele regionale amatoare, cari vor avea loc peste puţine zile. A început fierberea premergătoare evenimentelor deosebite...

Campionate populate

Din primul moment am putut constata un lucru îmbucurător.

Actualele campionate vor fi îndeosebi de populate, simptom care vădeşte progresul pe care-l urmează boxul nostru amator.

Şi am ajuns la această concluzie examinând programul arpoximativ al campionatelor.

Intre 1—3 Noembrie, vor avea loc eliminatoriile.

Intre 5—8 Noembrie, sferturile

La 12 Noembrie, finalele.

Program amplu, care implică o participare numeroasă.

Dealtfel lucrul acesta ne-a fost confirmat de înscrierile cari au fost anunţate până 'n prezent.

Clukurile participante şi înscrierile probabile

Toate grupările cu secţiuni de box din capitală, vor înscrie elevi cu pretenţii.

Lista probabililor înscrişi este impozantă, întrece aşteptările cele mai optimiste.

Grupările de mai jos anunţă următoarele înscrieri:

C. F. R.: 30 concurenţi.
«Lucian Popescu»: 20 concurenţi
Herdan S. C.: 15 concurenţi.
Ringul: 15 concurenţi.
Turda: 15 concurenţi.
Sporting-Club: 14 concurenţi.
Jean Constantinescu: 10 concurenţi.
Y. M. C. A.: 10 concurenţi.
Tirul: 6 concurenţi.

Cam acestea sunt cifrele aproximative pe cari le anunţă cercurile oficiale. 135 de concurenţi pentru un campionat regional este mai mult decât se putea spera.

Inscrierile se închid la 27 Octombrie.

«Constructorii» va fi special amenajat

Campionatele vor avea loc în sala «Constructori», destul de încăpătoare, şi poate nu tocmai elegantă. Or tocmai această lipsă cată să fie îndepărtată prin lucrările de amenajare cari vor fi începute zilele acestea.

Astfel că «regionalele» vor fi satisfăcător încadrate de sala special amenajată a «Constructorilor».

Optimism pe toată linia

Am căutat apoi să tatonăm în direcţia şanselor pe cari le au diverşii competitori în aceste campionate. După cum ne aşteptam, ni s'a răspuns cu un egal optimism, ni s'au dat asigurări din fiecare tabără, că nu pot scăpa — fiecare — câteva campionate.

Maestrul Alexandrescu va respecta tradiţia

Sala «Sporting-Club» înscrie 14 concurenţi, câte 2 de fiecare categorie, iar «maestrul» se bazează pe tradiţie atunci când afirmă că nu poate scăpa câteva titluri.

In fiecare an şi-a luat partea... participare fără aceleaşi rezultate din moment ce va prezenta câteva elemente cari vor fi adevărate revelaţii.

C. F. R.-ul impune cu cantitatea

Cu nimic mai puţin pretenţios este anturajul C. F. R.-ului, care susţine că va impresiona cu numărul. Prezentând câte mai mulţi concurenţi în fiecare categorie şi aceşti concurenţi putând fiecare emite pretenţii, nu se poate ca unul din ei să nu scape în finală.

Incredere pe toată linia

Aceiaş încredere se remarcă în rândurile pensionarilor sălii Lucian Popescu, optimism sănătos domneşte în tabăra elevilor dela «Herdan S. C.», veleităţi impresionante nutresc toate celelalte săli.

Incât — dacă ar fi să plecăm urechea la cele emise de toţi — ar însemna să concludem că vom avea cel puţin 30 campioni naţionali.

Şi nu sunt în joc decât maximum 10 titluri. (Asta în cazul când vor fi pretendenţi şi la titlurile hârtie şi minimă...).

Stele căzătoare

«Mare gală la Arene
Ultima 'n acest sezon,
Profitaţi, cât mai e vreme
Să veniţi fără palton.
Veniţi fraţi sportivi grămadă
Nu mai aşteptaţi momele,
Deşi o să fie ziua,
Veţi vedea destule «stele».
Subsemnatul, Paraşută,
Precum veţi putea vedea
M'am urcat până la ceruri
Şi-am adus o nouă stea.
Nu vă mai gândiţi la criză,
Orice om mai are-un leu,
Faceţi toţi pe dracu'n patru
Şi veniţi la matineu.
Să-l vedeţi pe Şerbănescu
Viitoarea noastră divă,
Un boxeur care posedă
Suflu de locomotivă.
Are-un pumn care nu iartă
Şi vă dau cuvântul meu,
Cel ce-a luat o lovitură
Doar să-l ierte Dumnezeu.
Se hrăneşte cu castane,
Doarme numai în subsol,
E mai tare ca Maciste
Şi-unde dă, păzea, pârjol.
N'am ce-ţi face dragă Moţi
Să mă ierţi şi tu «mon chèr»
Că ţi-am dat un om ca ăsta...
Les affaires, sont les affaires».
Cam aşa vorbea afişul,
Scris în câteva culori
Şi văzând ce-i Şerbănescu,
Te treceau, pe loc, fiori.
Ce ţi-e şi cu omul nostru
Când e la curiozitate.
Am văzut lumea la cassă
La bilete cum se bate.
In Arene, de emoţie,
Oamenii 's cu faţa suptă,
Aşteptând cu 'nfrigurare
Să sosească marea luptă.
Şerbănescu este galben,
Maistrul roş-albastru-pal,
Amândoi formează falnic
Tricolorul naţional.
S'au făcut pariuri multe,
S'a jucat mult şi vârtos.
Insă pân'să se mizeze,
Şerbănescu a fost jos.
In Arene e revoltă,
Ţipete pe disperate.
Moţi a bătut un rege....
Asta e lése majestate...
Unul ţipă: «E de vină
Numai Jean Constantinescu.
Şerbănescu se-antrenase
Pentru Jenny Dumitrescu».
N'a râs nimeni, n'a plâns nimeni
Din întreaga adunare.
Rezultatul, toată lumea
L-a primit cu nepăsare.
Numai un şomeur în zdrenţe,
Reflectează abătut:
«Uite cum câştigă Moţi
Zeci de mii într'un minut».

A. NOL